

Поняття освітнього простору

Викладач: Попіченко Світлана
Сергіївна

Освітній простір - педагогічна реальність, у якій відбувається зустріч, взаємодія, осмислення і пізнання особистістю оточуючих її елементів – носіїв культури (освітнього середовища), що забезпечує суб'єктивацію і прогресивний розвиток об'єктів (фігурантів і предметів).

Освітній простір як система факторів може бути об'єктом цілеспрямованого педагогічного впливу, формування особистості.

Освітній простір має бути всеохоплюючим та цілісним, мати в основі єдину педагогічну, соціально-організаційну та художню концепцію.

Такий простір в цілому, як і кожен з його елементів залежить від благоустрою ділянки та архітектури будівлі до найменших дрібниць інтер'єру, обладнання та навчальних матеріалів- є засобом освіти.

Кабінет початкової школи

Освітній простір є різноманітним та гнучким, придатним для будь-яких освітніх форм, але з урахуванням як характеру діяльності, так і вікових особливостей учнів.

Наприклад, лабораторії, майстерні та інші приміщення зі спеціальним обладнанням завжди матимуть більш-менш стабільну просторову структуру, тим часом як класи та рекреації стають придатними до трансформації, перегрупування меблів, швидкої зміни робочих зон для роботи з цілим класом, у групах чи індивідуально, у спокої чи в русі.

Розуміння простору як засобу освіти передбачає його:

	Сенсомоторну гетерогенність (різноманітність чуттєвих стимулів)
1	Семантичність (наповненість змістом)
2	Правдивість (відповідність форми і змісту)
3	Відкритість інтерпретації

Освітній простір

втілюється не як архітектурний чи дизайн-проєкт , а як складова єдиної концепції розвитку школи, що включає педагогічні, соціальні, організаційні та фінансово-господарські питання.

Створення у школі сучасного освітнього простору можливо лише через активну зацікавлену співпрацю широкої спільноти: управлінців та педагогів, учнів та їхніх батьків, науковців, проектувальників, громадських активістів.

Лише наявність комплексної концепції розвитку дозволить будь-який внесок в облаштування спланувати як крок до створення цілісного сучасного **освітнього простору** школи.

Н.І.Шендрик розглядає *освітній простір* як утворення, яке виникає у результаті взаємодії учня і педагога, і визначає оптимальним шляхом його формування проектування їх спільної дії.

Розуміння учня як «відкритої системи, яка знаходиться у постійній взаємодії з навколишнім світом» і є суб'єктом власного розвитку, здатним до «вільного вибору на основі співвіднесення суб'єктом себе, своїх особливостей і оточуючого», є підставою для вибору механізмів створення освітнього простору особистості, а саме проектування.

Висновок

Отже, "освітній простір закладу освіти" ми розглядаємо як просторово-предметний компонент – предметні засоби, сукупність та певне розташування яких створює умови для організації потрібних дій суб'єктів. Він вміщує виховний, розвивальний, навчальний, педагогічний простори та ін.

Перспективу розгортання дослідження вбачаємо у встановленні дидактичних зasad структурування й проектування освітнього простору школярів у межах загальноосвітнього навчального закладу.

З нетерпінням чекаю
зустрічі з вами

